

Evangelí del dilluns de la setmana XIX de durant l'any: el remei és mirar Crist

Evangelí i comentari del dilluns de la setmana XIX de durant l'any. “Ves al llac, tira l'ham, obre la boca del primer peix que agafis i hi trobaràs la moneda que ens cal per a pagar: dona'ls-la per mi i per tu”. Davant les dificultats, dolors o patiments, el remei és sempre mirar Crist.

Evangelí (*Mt* 17, 22-27)

Es trobaven tots junts a Galilea, i Jesús digué als seus deixebles:

—El Fill de l'home ha de ser entregat en mans dels homes, i el mataran; però el tercer dia ressuscitarà.

I els deixebles es van entristir molt.

Després que ells van arribar a Cafarnaüm, els qui cobraven el tribut del temple anaren a trobar Pere i li preguntaren:

—¿Que no té el costum de pagar el tribut, el vostre mestre?

Pere respongué:

—És clar que sí.

Un cop Pere va entrar a casa, Jesús s'avançà a preguntar-li:

—Què et sembla, Simó? Els reis de la terra, ¿de qui cobren impostos i tributs: dels seus fills o dels estranys?

Pere li respon:

—Dels estranys.

Jesús li diu:

—Per tant, els fills no hi estan obligats. Però, per no escandalitzar ningú, ves al llac, tira l'ham, obre la boca del primer peix que agafis i hi trobaràs la moneda que ens cal per a pagar: dona'ls-la per mi i per tu.

.....

Comentari

L'evangelí comença amb l'anunci de la passió, mort i resurrecció futura de Jesús i conclou mostrant el poder de Jesús mitjançant un miracle.

Aquest és el segon anunci de la passió, mort i resurrecció de Jesús. Els deixebles es van entristir molt, no volen perdre el Mestre. El dolor és

una de les experiències més comunes de la vida. Moltes vegades ens trobem patint profundament per motius i raons que mai no esperem. Nosaltres, com els deixebles, també ens podem desanimar en el nostre dia a dia a causa de la creu: ens entristim per una injustícia, per una cosa que no surt com esperem, per una dificultat. Això ens pot portar a patir. Sant Josepmaria deia: «Si saps que aquests sofriments —físics o morals— són purificació i mereixement, beneeix-los». (*Camí*, 219)

L'evangelí continua amb la pregunta sobre el tribut al Temple. Sabem que molts dels preveres del Temple, en temps de Jesús, estaven exempts de pagar el tribut. Jesús és el Fill de Déu i Senyor del Temple, per tant, tenia més motius que ningú per a no pagar el tribut. Tanmateix, el Senyor mana pagar a Pere, «per no escandalitzar-los». Paga un estàter que valia quatre

denaris. El tribut al Temple era de dos denaris per persona; és per tant la quantitat justa que corresponia pagar a Pere i a Jesús. En el miracle, es reflecteix la providència acurada del Senyor amb els seus. També a nosaltres ens convida el Senyor a complir els nostres deures socials, a no fer ús de privilegis i a complir les nostres obligacions.

El Senyor enllaça ambdós esdeveniments. D'una banda, veiem el patiment i per l'altra veiem el poder de Déu que venç tota dificultat. L'ensenyament és clar; a la vida patirem per força coses, però si posem la confiança en el Senyor, ell solucionarà els problemes més importants de la nostra vida. Sant Josepmaria ho recordava així: “Si — davant la realitat del sofriment— algun cop senti que la vostra ànima vacil·la, el remei és mirar Crist” (*És Crist que passa*, n. 168). Posem la nostra confiança en el Senyor.

pdf | document generat
automàticament des de <https://opusdei.org/ca-ad/gospel/evangelis-del-dilluns-de-la-setmana-xix-de-durant-lany-el-remei-es-mirar-crist/>
(15/03/2026)